

3) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie — czy sąd krajowy może również rozpatrywać w postępowaniu w drugiej instancji kwestię nieuczciwego charakteru ogólnych warunków umów, jeżeli nie była ona rozważana w postępowaniu w pierwszej instancji i, zgodnie z krajowymi uregulowaniami, w postępowaniu odwoławczym nie można co do zasady uwzględnić nowych okoliczności faktycznych ani przedstawiać nowych dowodów?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil de Barcelona (Hiszpania) w dniu 8 sierpnia 2011 r. — Mohamed Aziz przeciwko Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

(Sprawa C-415/11)

(2011/C 331/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado Mercantil de Barcelona.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mohamed Aziz.

Strona pozwana: Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa).

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy system egzekucji tytułów sądowych dotyczących dóbr obciążonych hipoteką lub zastawem ustanowiony przez art. 695 i nast. Ley de Enjuiciamiento civil [ustawy o postępowaniu cywilnym], zawierający ograniczenia w odniesieniu do podstaw zaskarżenia przewidziane w hiszpańskich przepisach proceduralnych, stanowi oczywiste ograniczeniem ochrony konsumenta, ponieważ oznacza oczywistą formalną i materialną przeszkodę dla konsumenta w wytaczaniu powództw lub korzystania z sądowych środków zaskarżenia, które zapewniałyby skuteczną ochronę ich praw.
- 2) Zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o wyjaśnienie pojęcia nieproporcjonalności w odniesieniu do:
  - a) możliwości wcześniejszej wymagalności w umowach zawieranych na długi okres czasu — w niniejszej sprawie 33 lata — z powodu niewykonania postanowień umownych w konkretnym, ograniczonym okresie;
  - b) ustalania odsetek za zwłokę — w niniejszej sprawie przewyższających 18 % — które są sprzeczne z kryteriami ustalania odsetek za zwłokę w innych umowach z

udziałem konsumentów (kredytu konsumenckiego), które to odsetki w innych umowach z udziałem konsumentów uważane są za nieuczciwe, a które jednakże w umowach dotyczących nieruchomości nie posiadają jasno określonego przez przepisy prawa limitu, nawet w przypadkach, kiedy mają zastosowanie nie tylko do rat wymagalnych, lecz do całości kwoty należnej z uwagi na wcześniejszą wymagalność;

- c) ustalania mechanizmów rozliczeń i obliczania odsetek zmiennych — zarówno zwykłych, jak i za zwłokę — stosowanych jednostronnie przez pożyczkodawcę, związanych z możliwością egzekucji z hipoteki, które nie pozwalają dłużnikowi, wobec którego prowadzona jest egzekucja, na zaskarżenie sposobu obliczenia kwoty długu w samym postępowaniu egzekucyjnym odsyłając go do postępowania rozpoznawczego, przy czym zanim uzyska on ostateczny wyrok, egzekucja zostanie zakończona lub dłużnik, co najmniej, straci mienie obciążone hipoteką lub zastawem, która to kwestia ma szczególne znaczenie w sytuacji, kiedy pożyczka została udzielona w celu nabycia mieszkania, a egzekucja oznacza eksmisję z nieruchomości.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgerichts Innsbruck (Austria) w dniu 10 sierpnia 2011 r. — TEXTDATA Software GmbH

(Sprawa C-418/11)

(2011/C 331/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Innsbruck

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: TEXTDATA Software GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy prawo unijne w swoim obecnym stanie, w szczególności

- 1) swoboda przedsiębiorczości, o której mowa w art. 49, 54 TFUE,
- 2) ogólna zasada skutecznej ochrony praw (art. 6 ust. 3 TUE) (zasada skuteczności),
- 3) zasada bycia wysłuchanym zgodnie z art. 47 ust. 2 Karty Praw Podstawowych (art. 6 ust. 1 TUE) i art. 6 ust. 2 EKPC (art. 6 ust. 1 TUE),
- 4) zasada ne bis in idem, o której mowa w art. 50 Karty Praw Podstawowych lub
- 5) wymogi w odniesieniu do kar w ramach procedury publikacji, o których mowa w art. 6 dyrektywy 68/151/WE (¹), art. 60a dyrektywy 78/660/WE (²) i art. 38 ust. 6 dyrektywy 83/349/WE (³),

stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które w razie przekroczenia ustawowego dziewięciomiesięcznego terminu do sporządzenia i ujawnienia rocznego sprawozdania finansowego wobec właściwego sądu prowadzącego rejestr przedsiębiorców

- bez możliwości zajęcia uprzednio stanowiska w odniesieniu do istnienia obowiązku ujawnienia i ewentualnych przeszkód, w szczególności bez uprzedniego sprawdzenia, czy to roczne sprawozdanie finansowe zostało już przedłożone sądowi rejestrowemu głównej siedziby, oraz
- bez uprzedniego skierowanego do spółki lub do organów uprawnionych do jej reprezentacji indywidualnego wezwania do spełnienia obowiązku ujawnienia;

wymaga od sądu prowadzącego rejestr przedsiębiorców nałożenia natychmiast minimalnej grzywny w wysokości 700 EUR na spółkę i na każdy z uprawnionych do jej reprezentacji organów zakładając w razie braku dowodu przeciwnego fikcję, że spółka i jej organy ze swojej winy zaniechały ujawnienia, i w razie dalszej dwumiesięcznej zwłoki nakazuje nałożenie natychmiast kolejnych grzywien w wysokości 700 EUR na spółkę i na każdy z uprawnionych do jej reprezentacji organów ponownie zakładając w razie braku dowodu przeciwnego fikcję, że spółka i jej organy ze swojej winy zaniechały ujawnienia?

- (¹) Pierwsza dyrektywa Rady 68/151/WE z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników jak i osób trzecich, Dz.U. Dz 65, s. 8
- (²) Czwarta dyrektywa Rady 78/660/WE z dnia 25 lipca 1978 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, Dz.U. 2006 L 224, s.1
- (³) Siódma dyrektywa Rady 83/349/WE z dnia 13 czerwca 1983 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, Dz.U. Dz 193, s.1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 16 sierpnia 2011 r. — Katja Ettwein przeciwko Finanzamt Konstanz

(Sprawa C-425/11)

(2011/C 331/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Katja Ettwein

Strona pozwana: Finanzamt Konstanz

Pytania prejudycjalne

Czy postanowienia Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Konfederacją

Szwajcarską z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób z dnia 21 czerwca 1999 r. (¹) (BGBl. II 2001, 810 i nast.), która została uchwalona jako ustawa w dniu 2 września przez Bundestag (BGBl. II 2001, 810) i weszła w życie w dniu 1 czerwca (umowa w sprawie swobodnego przepływu osób), w szczególności jej art. 1, 2, 11, 16 i 21 oraz art. 9, 13 i 15 załącznika I, należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszczają one, by zamieszkałym w Szwajcarii małżonkom, którzy są objęci obowiązkiem podatkowym w Republice Federalnej Niemiec od całości swych przychodów podlegających opodatkowaniu, odmówić wspólnego opodatkowania zgodnie z procedurą splittingu?

- (¹) Umowa pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób — Akt końcowy — Wspólne deklaracje — Komunikat w sprawie zawarcia siedmiu umów z Konfederacją Szwajcarską w dziedzinach swobodnego przepływu osób, transportu lotniczego, kolejowego i drogowego transportu towarowego i osobowego, zamówień publicznych, współpracy naukowo-technicznej, wzajemnego uznawania ocen zgodności oraz handlu produktami rolnymi, Dz.U. 2002 L 114, s. 6.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 czerwca 2011 r. w sprawach połączonych T-208/08 i T-209/08 Gosselin Group NV i Stichting Administratiekantoor Portielje przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 18 sierpnia 2011 r. przez Gosselin Group NV, dawniej Gosselin World Wide Moving NV

(Sprawa C-429/11 P)

(2011/C 331/13)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnosząca odwołanie: Gosselin Group NV, dawniej Gosselin World Wide Moving NV (przedstawiciele: F. Wijckmans i H. Burez, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska i Stichting Administratiekantoor Portielje

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- tytułem żądania głównego: i) uchylenie wyroku (¹) w zakresie, w jakim zdaniem Sądu sporne działania ograniczają w swojej istocie konkurencję, bez konieczności wykazania skutków ograniczających konkurencję oraz ii) stwierdzenie nieważności decyzji (²) (w brzmieniu zmienionym, w zakresie w jakim dotyczy wnoszącej odwołanie), ponieważ w decyzji tej nie zostały wykazane skutki dla konkurencji praktyk, za które wnosząca odwołanie jest pociągana do odpowiedzialności;